

XII.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 83. Suprema Sacra Congregatio S. Officii. Decretum. Proscriptio librorum. — 84. Delitev višjih redov sv. mašniškega posvečenja. — 85. Matični izpiski za vojne invalide. — 86. Pravilnik o cerkvenih taksah, tolmačenja II, dostavek. — 87. Objave. — 88. Slovstvo. — 89. Osebna naznanila.

83.

Suprema Sacra Congregatio S. Officii**Decretum. Proscriptio librorum.**

Feria IV, die 30 Octobris 1940.

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Revmi DD. Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum typis impressum, »pro manuscripto« vulgatum, qui inscribitur:

Carolus Pelz, Der Christ als Christus.

Et sequenti Feria V, die 31 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Papa XII in solita audientia Excmo D. Adessori Sancti Officii impertita relata sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 6 Novembris 1940.

Romulus Pantanetti, Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.

84.

Delitev višjih redov sv. mašniškega posvečenja.

Višji redovi, kakor jih našteva kan 949 C. Z., se bodejo delili v letu 1941 z ozirom na določila kan. 978 §§ 1. in 2. v sledečem redu:

1. Subdiakonat na prvo nedeljo po Razglašenju Gospodovem, dne 12. januarja 1941, v bogoslovni cerkvi Sv. Alojzija. — 2. Diakonat na soboto pred Tiho nedeljo (kan. 1006 § 2.), dne 29. marca 1941. — 3. Prezbiterat na peto nedeljo po Binkoštih, dne 6. julija 1941. Slednja dva višja redova se bosta delila v mariborski stolni cerkvi Sv. Janeza Krstnika.

Subdiakonat prejmejo 12. januarja 1941 naslednji gojenci petega in četrtega letnika lav. kn. šk. duh. semenišča, ki so zadostili zahtevam kan. 974 do 976 ter 993 in nasl.:

Iz V. letnika: K r o f Matej iz Mežice, P e t e k Franc iz Frama, P o d p e č a n Feliks iz Galicije, P o z n i k Marijan, rojen v Senožecah, stanuje v Starem trgu pri Ložu, P u n c e r Franc iz Braslovč, S t r a š e k Stanislav iz Zibike ter Z a v r š n i k Izidor iz Gomilskega.

Iz IV. letnika: Č r e š n i k Simon od Sv. Marka pri Ptuj, D r o f e n i k Anton od Sv. Križa pri Rogški Slatini, G u n g l Stanko iz Jare-nine, J u r h m a n Janez od Sv. Ruperta v Slov. goricah, P o ž u n Ka-

¹ AAS, 1940, pag. 502.

rol, rojen v Črnomlju, stanuje v Kočevju in Supan Franc, rojen v Loki pri Zidanem mostu, stanuje v Rimskih toplicah.

Dušni pastirji naj v smislu kan. 998 § 2 »inter missarum sollemnia« razglasijo zgoraj navedene kandidate za subdiakonot na praznik Razglasenja Gospodovega, dne 6. januarja 1941, s prižnice vernemu ljudstvu. Obenem naj povabijo vernike, da opravljajo molitve za goreče duhovnike: naj pa tudi nihče, ki ima opravičene pomisleke zoper posvetitev naštetih kandidatov za subdiakonot, tega ne prikriva (kan. 999).

Po naročilu lav. sinode iz leta 1911 naj dušni pastirji vsakokrat, ko razglasijo imena ordinandov, skupno z verniki molijo: »Molitev za novomašnike« ter »Oče naš, Zdrava Marija« (trikrat) in »Čast bodi«, stran 264 Cerkvenega molitvenika. Na dan ordinacije, dne 12. januarja 1941, naj dodajo posamezni duhovniki v dnevni sv. maši k predpisanim oracijam še molitev »Pro omni gradu Ecclesiae«, ki je tretja med »Orationes diversae«. Verniki naj molijo ta dan za duhovnike in duhovniške poklice.

Ko se razglasijo kandidati za subdiakonot, se naj vernikom znova priporoči apostolat molitve in žrtvovanja, nazvan »Duhovniška sobota« (Oglasnik 1935, III, str. 26), ki hoče izprositi od Boga zadostno število duhovniških in redovniških poklicev ter svetniških in gorečih duhovnikov.

Kot prejšnja leta, se naj posebno še letos z ozirom na težke čase, ki jih preživljamo, opozorijo starši in sorodniki novomašnikov, da ne pripravljajo dolgotrajnih in obširnih izvencerkvenih primicijskih prireditev. Škofijska sinodalna določila iz leta 1906, str. 508 nsl. točno določajo, da se mora izvencerkvena slovesnost omejiti samo na dan nove sv. maše ter do večera zaključiti. Priporoča pa se tri ali večdnevna duhovna priprava župnije na novo sv. mašo, ki se naj obhaja z liturgično slovesnostjo v cerkvi.

85.

Matični izpiski za vojne invalide.¹

Kr. banska uprava dravske banovine v Ljubljani je z dopisom z dne 24. oktobra 1940, št. VI. 30906/24 opozorila šk. ordinariat, da so v smislu § 68, točka 4, Uredbe o vojnih invalidih in ostalih vojnih žrtvah vse prijave, zapiski, zaslišanja, prošnje, izpiski iz matic in ostala dokazila, ki jih potrebujejo vojne žrtve za priznanje invalidnine in drugih ugodnosti, po določbah navedene Uredbe in ki si jih morajo same preskrbeti ter priložiti prošnjam, oproščena vseh taks in se izdajajo brezplačno. Na listinah, ki se izdajajo po tej Uredbi, sklicevaje se na navedeni paragraf, je navesti, da se izdajajo brez plačila takse.

O tem se obveščajo vsi matični uradi, ki se obenem opozarjajo, da je smatrati vse posle po navedeni Uredbi v smislu točke 2, § 86 za nujne in jih je opravljati brez zamude.

86.

Pravilnik o cerkvenih taksah, tolmačenja II,² dostavek.

V točki 13. teh tolmačenj se dostavi:

Za poročno dovoljenje očetovo se plača taksa 10 din.

¹ Glej Oglasnik 1939, str. 38. — ² Glej Oglasnik, 1939, str. 116.

87.

Objave.

Povišanje zavarovanj. Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani je z dopisom z dne 9. decembra 1940 predložila semkaj sledečo objavo:

»Smatramo za potrebno opozoriti vse župne urade in vsa cerkvena predstojništva na potrebo pravilnih zavarovanj objektov in premičnin proti elementarnim nezgodam. Povišanje cen v poslednjem času je vzrok, da predstavljajo tako objekti, kakor tudi premičnine, danes mnogo višjo dejansko vrednost, kakor pa je bilo to pred enim letom, ko so bile cene gradbenemu materialu skoro za 40 % nižje.

Kot poučen primer naj služi požar, ki je uničil božjepotno cerkev Matere Božje v Zamostecu pri Starem trgu ob Kolpi. Cerkev je bila zavarovana v celoti za 8.000 din, dočim znaša škoda okrog 25.000 din!

V interesu obvarovanja cerkvene imovine je potrebno vsa zavarovanja sedanji dejanski vrednosti odgovarjajoče preurediti, kajti pri likvidaciji škodnih primerov igra zelo važno vlogo dejstvo, kakšna je bila zavarovana vsota, odnosno če ista odgovarja dejanski vrednosti zavarovanih objektov.

Ob tej priliki ponovno priporočamo našo domačo Vzajemno zavarovalnico.«

To se daje cerkvenim predstojništvom v vednost.

88.

Slovstvo.

Salezijanci na Rakovniku izdajajo že osmo leto »Knjižice«. To je zbirka 168 verskih razprav, ki so po svoji vsebini in nizki ceni namenjene predvsem vernikom. Tudi mnogi duhovniki jih s pridom uporabljajo v razne namene, saj je v teh številnih knjižicah obdelan vsak vidnejši problem naših časov, dalje tudi življenjepisi večjih svetnikov, svetniško živečih naših mož in mladinskih vzornikov.

Med ljudstvom so »Knjižice« zelo priljubljene. Priporoča jih zlasti nizka cena (1 din), krasna zunanja oblika in tako pestra, poljudna obdelava vsebine. Ta zbirka z doslej izvršenim delom zasluži vso našo pomoč, dasi še ne dosega svojega namena, ker so še »Knjižice« premalo razširjene in znane. Zato bo zelo prav, da bi gg. duhovniki na sodalnih konferencah in pri mesečnih obnovah govorili o »Knjižicah«, zlasti, kako bi jih čim več spravili v vsako župnijo. (Uprava daje pri večjem naročilu za kolporterje popust.) Uprava bo poslala na dekanijske urade krajši dopis, ki naj se prečita na sestanku.

Izmed izdanih priporočamo zlasli sledeče dinarske knjižice: Ne preklinjaj, Posvečuj Gospodov dan, Škof Slomšek, V materini šoli, Prvi petek, Sv. maša. — 1. decembra je izšla »Diaspora na našem jugu« (Kordin). Ta knjižica ima na ovitku naslove vseh knjižic, ki se še dobijo. Knjižice izhajajo dvakrat na mesec, celoletna naročnina 24 din. Naslov: »Knjižice«, uprava Rakovnik, Ljubljana 8. Priporočamo!

Roman Guardini, **Sveta znamenja**, prevedel Franjo Tominec. Z izvirnimi risbami opremil Miha Maleš. Knjiži in risbam uvod napisal dr. p. Roman Tominec, OFM. Ljubljana 1940. Jugoslovanska knjigarna. Cena vezano v platno 50 din.

Guardini je znan pisatelj na liturgičnem polju. Njegovo knjigo »Sveta znamenja« smo sedaj dobili v slovenskem prevodu. Gotovo smo prevajalcu zato hvaležni. Slovenski prevod ima še to prednost, da nam nudi 26 izvirnih risb akademskega slikarja Miha Maleša.

Pisec uvoda pravi med drugim: »Slovenija je vsa polna svetih znamenj, ni je vasi, ki se ne bi ponašali z njimi in ni malo daljše poljske poti, kjer ne bi bil postavljen križ — znamenje našega odrešenja.

Toda ali ni postalo vse to, kar je bilo še nedavno tako sveto in z narodom in našo miselnostjo zraslo, kar tekom ene dobe tako čudno zunanje in plitvo?«

Res, ta knjiga nam bo pomagala, da bomo zopet sveta znamenja spoštovali in vrednotili, kakor zaslužijo.

89.

Osebna naznanila.

Umeščen je bil za župnika na Vurbergu tamošnji provizor g. Jožef Mlaker (1. XII. 1940).

Umrli so: dne 6. oktobra 1940 v Slov. Konjicah g. Kumer Karl, kn.-šk. duh. svetovalec in upokojeni župnik iz Prihove v 70. letu starosti; dne 14. XII. 1940 v Beogradu g. dr. Anton Korošec, častni kanonik lavantinskega stolnega kapitlja, predsednik senata in prosvetni minister, v 69. letu starosti (pokopan v Navju v Ljubljani); dne 15. XII. 1940 v Nazarju frančiškan p. Emilijan Dvogan v 74. letu starosti; dne 16. XII. 1940 v Celju kapucinski provincijal in lav. č. konzistorijalni svetovalec p. Linus Prah v 72. letu starosti. — R. I. P.!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 31. decembra 1940.

MARTINOVA NEDELJA

10. NOVEMBRA 1940.

Častiti duhovni sobrati, dragi verniki!

I.

Za letošnjo Martinovo nedeljo Vas pozdravljam s pozdravom apostola Pavla: »Milost Vam in mir od Boga našega Očeta, in Gospoda Jezusa Kristusa.« — Rim. 1, 7. — Mir, ki Vam ga želim, je prav tisti mir, za katerega združeni s sv. očetom Pijem XII. prosimo v skupni molitvi Boga: »da bi bila namreč naša srca vdana božjim zapovedim, strah pred sovražniki zatrt in časi z božjo pomočjo varni in mirni.«

Hvala in zahvala Bogu, da moremo letošnjo Martinovo nedeljo, ki je nedelja dinarske zbirke za novo bogoslovnico, obhajati v miru. Bogu dopadljivo delo stori vsak, kdor iz hvaležnosti, da je naši domovini ohranjen še blaženi mir, pomaga s svojim darom graditi in dovršiti novo bogoslovno zgradbo, v kateri se bodo vzgajali glasniki miru.

V nastopnem letu se bodo pred vsem dovrševala dela v notranjosti zgradbe, katerih stroški bodo močno presežali vsoto, ki se je potrebovala doslej za surovo zgradbo. Tudi služabniku božjemu, škofu Antonu Martinu Slomšeku, tako piše njegov prvi življenjepisec, stolni dekan Franc Kosar,¹ je med vsemi težavami, ki jih je imel s selitvijo škofijskega sedeža od Sv. Andraža v Lavantinski dolini na Koroškem v Maribor, povzročala največ skrbi ustanovitev in ureditev bogoslovnega semenišča in učilišča na Glavnem trgu v Mariboru. Zdelo se je, da so usahnili vsi denarni viri. Kaj stori služabnik božji? Poln zaupanja v neizčrpno zakladnico božje previdnosti naroči, da naj bogoslovci dnevno opravljajo molitve za dobrotnike bogoslovja, ob sobotah pa naj se moli za nje sv. rožnivenec. Če kedaj, pripominja Kosar, se je tukaj pokazala moč molitve. Znova so se začeli oglašati stari in novi dobrotniki s svojimi prispevki, tako da se je storilo veliko več za bogoslovje, kakor je bilo sprva določeno.

Nič ne dvomim, da je prav tako pri zidavi nove bogoslovnice skupna molitev, s katero je častita duhovščina s svojim škofom in verniki lavantinske škofije ter apostolske administracije dnevno prosila božjega blagoslova in božjega varstva, ohranila gradnji novega bogoslovnega doma stare dobrotnike in ji pridobila še novih.

Poln hvaležnosti do Boga se zato danes javno zahvaljujem častiti duhovščini in dragim vernikom za njihove vztrajne molitve in darove, ki

¹ Anton Martin Slomšek, Bischof von Lavant, 1863; Maribor, str. 113 nasl.

niso bili brez žrtev. Naj dobrotljivi Bog posluša in usliši molitve, ki jih od leta 1928. dnevno opravljajo bogoslovci v starem bogoslovju in ki jih bodo nadaljevali v novem domu za žive in rajne dobrotnike nove bogoslovnice, ter povrne vsakemu njegov dar z nebeškim in zemskim blagoslovom.

Zbirke minulega leta in darovi mnogih skritih prijateljev duhovniškega naraščaja so vrgli toliko, da se je od lanske do letošnje Martinove nedelje izplačalo za izvršena zidarska, mizarska, kleparska in instalacijska dela okroglo din 1,530.054—. V celem je doslej na posloplju izplačanih din 4,208.428—.

Prosim častito duhovščino in drage vernike, naj nadaljujejo svoje molitve za božji blagoslov in božje varstvo novega bogoslovja in naj tudi letos ne odrečejo svoje podpore tej skupni škofijski zadevi.

Z Vami čutim vso težo letošnje dinarske zbirke, okoli nas besni krvava vojska, doma narašča draginja, letni pridelki zaostajajo za našim pričakovanjem, a vse to ne sme zmanjšati ali ustaviti krščanske dobrotelnosti, ki ima obljubo za večnost in časnost.

II.

Kdo bi ne bil pripravljen vzeti nase za dobrega prijatelja tudi večjih žrtev? Duhovnik je v resnici vaš iskren prijatelj. »Zvest prijatelj je močna bramba; in kdor ga je našel, je našel zaklad. Z zvestim prijateljem se nič ne meri; teža zlata in srebra ni nič vredna proti ceni njegove zvestobe.« To pohvalo zvestega prijatelja beremo v svetem pismu v Sirahovi knjigi (6, 14). Ali ne velja to prav posebno za duhovnika? Ali ne vztraja duhovnik tudi v najtežjih časih zvesto pri svojem ljudstvu, da ga tolaži in krepi, ako ga le nasilno ne odstranijo?

Dober prijatelj mora biti kakor dober zdravnik, iskren, da bolniku odkritosrčno pove vzroke bolezni, biti mora izkušen, da predpiše primerna zdravila, in biti mora moder, da pametno svetuje, česa se mora bolnik varovati. Tak bolnik, ki hudo trpi radi vojske, je danes človeštvo. V svojem velikonočnem govoru v vatikanski baziliki je sveti oče Pij XII. pretresljivo naslikal to gorje, ki tlači bolj ali manj vse narode: »Vse, kar je iznašel razum, kar se je doseglo po izkustvu in kar je iznašel človeški genij, kakor tudi vse energije, bogastvo in napredek, je obrnjeno v to, da se okrepi vojska, ki narode uničuje. Kar bi moralo služiti splošnemu blagru in večjemu napredku narodov, mora služiti medsebojnemu iztrebljanju in razruševanju, tako da je pravični red stvari popolnoma postavljen na glavo. Mirna trgovina trpi zaradi krivičnih vojnih metod in zato trpijo vsi stanovi, predvsem pa mali delovni človek. Zemlja pa pije čim dalje več krvi, ker so duše vseh zasenčene od sovraštva, zavisti in ljubosumnosti. Tudi vidimo, kako se krši pravo, ki ureja odnose med omikanimi narodi, tako da bombardirajo mesta, mirne vasi in deželo, ki se strahuje, požiga in ruši, in da se ubijajo celo bolniki, invalidi, slabotni starci in nedolžna deca, medtem ko je na sto- in stotisoče ljudi oropanih strehe nad glavo in morajo begati po svetu.« Tako sveti oče.

1. Kdo pa je kriv tega zla? Greh je kriv vsega gorja, tako ti odgovarja tvoj iskreni prijatelj, duhovnik. Od prvega greha v raju in za njim od vseh nadaljnjih grehov prihaja ta žalostna posledica. Hudobneži nimajo miru. »Nad svetom se danes izpolnjuje božja sodba, ker so vsi narodi prezirali njegove postave,« je zapisal kanterburški nadškof. Kje na svetu je kak

odrasel človek, ki bi smel upravičeno reči, da se ni nikdar v življenju s svojo svobodno voljo uprl božji volji in storil greha? Apostol ljubezni sv. Janež je zapisal: »Ako rečemo, da nimamo greha, sami sebe varamo in v nas ni resnice.« (1. Jan. 1, 7.) Greh je kriv vseh vojsk. Ali pa veš, kaj se pravi upreti se vsemogočnemu in neskončno pravičnemu Bogu? Ne, ne veš! Le če bi mogel doumeti vso grozoto večne kazni, potem bi šele spoznal, kakšna hudobija mora biti smrtni greh. Vse grozote vojske se ne morejo primerjati s kaznijo, ki jo zasluži en sam smrtni greh v božjih očeh. Saj manjka vojnim strahotam glavno: brezupna večnost. Če bi Bog kakega nesrečnika v večnosti pomilostil in mu spremenil kazen pod pogojem, da se mora do sodnega dneva udeleževati vseh vojsk, ki bodo divjale na zemlji, ali mislite, da bi ne sprejel z veseljem te ponudbe? Le spoznajmo in priznajmo skesano: Zaslužili smo šibo vojske s svojimi grehi. Vsi smo sokrivi, ker smo vsi Boga žalili. Edino božjemu usmiljenju se moramo zahvaliti, da še nismo bili tako hudo prizadeti kakor mnogi drugi narodi. Nikar si ne domišljujmo, da smo pravičnejši ko ti. Tudi med nami se godijo veliki grehi, ki vpijejo v nebo za maščevanje. Pojdimo vase in obrodimo vreden sad pokore!

2. Edino zdravilo v teh težkih časih je **pokora** in **molitev**. Sprejemajmo vse težave, ki jih vedno bolj občutimo radi vojske, tudi mi v duhu pokore. Obenem pa ne nehajmo trkati v goreči, stanovitni molitvi na usmiljeno božje Srce, da bi bila čimprej premagana moč brezmejnega sovraštva, iz katerega se je vojska porodila, in bi se vrnil na svet pravičen in blagodejen mir. »Gospod, ne kaznuj nas po naših grehih in ne povračuj nam po naših hudobijah. Usmili se nas, Bog, po svoji milosrčnosti! Daj, Gospod, mir v naših dneh!« — Darujmo vse pomanjkanje in druge odpovedi v vojnem času v ta apostolski namen, da bi se ljudje, ki so Boga zapustili, zopet vrnil k Njemu, »da bi se družine narodov, ki so po grehu ranjene in razdvojene, podvrgle njegovemu ljubeznipolnemu kraljevanju«.

Ob treh največjih praznikih cerkvenega leta zaslišimo vsakikrat visoko pesem miru. O Božiču jo prepevajo angeli na betlehemskih poljanah: »Mir ljudem na zemlji!« Na velikonočno jutro ga oznanja od smrti vstali Gospod: »Mir z vami!« Za Binkošti pa stoji v evangeliju: »Svoj mir vam dam, svoj mir vam zapustim.« Kako iz srca želim in molim tudi jaz pri vsaki sv. maši: »Mir Gospodov bodi vedno z vami!«

V Mariboru, na praznik Vseh svetnikov 1940.

† **Ivan Jožef,**

škof in apostolski administrator.

To sporočilo naj se prebere s prižnice vernikom na Martinovo nedeljo.

Navodila za dinarsko zbirko

1. V vsaki župniji naj se izvede na Martinovo nedeljo ali kasneje v mesecu novembru **dinarska zbirka**. Župnija naj sama odloči, kako bo **poleg cerkvenega darovanja zbirala od hiše do hiše**. Zbiralce v župniji se mora organizirati. Spretni in zanesljivi zbiralci naj si po navodilu svojega dušnega pastirja razdelijo župnijo v prav mala okrožja. Zbiralci morajo obiskati vsako družino. Izkazati se morajo z nabiralno polo, na kateri je podpis dušnega pastirja in župnijski pečat.

Geslo bodi: Vsak vernik lavantinske škofije in Apostolske administracije naj daruje vsaj en dinar. Lepo bo, če spravi skupaj letos vsaka družina 10 din za bogoslovni sklad. **Uspeh bo, ako bodo gg. duhovniki po župnijah kakor prejšnja leta tudi tokrat z vso vnemo podprli nabiralno akcijo.**

2. Na Martinovo nedeljo naj se bere sporočilo prevzv. g. Ordinarija. Po končanem berilu naj se oznani in med sv. mašo izvede običajno darovanje okoli oltarja, ali naj se pobira darovanje po cerkvi oz. oboje obenem. Oznani in priporoči naj se s pristrčno besedo istočasno tudi zbirka po hišah. **Samo darovanje v cerkvi ne more zadostovati.** Tudi ob drugih primernih prilikah, na pr. ob gostijah, sedminah, godovih itd. naj se zastavi topla beseda za novo bogoslovnico. V oporokah premožnejših oseb naj ne manjka volila za novo bogoslovnico. Iskreni: Bog plačaj vsem sobratom in vernikom, ki so doslej v besedi in dejanju pokazali razumevanje te prošnje.

3. Osebam, katerim je dal Bog več premoženja, naj se s primernim pismenim povabilom pošljejo, oziroma s prijazno besedo razdelijo priložene položnice za blagohotne prispevke. V minulem letu se je ta način zbiranja v mnogih župnijah lepo obnesel.

4. Mnogo dušnih pastirjev, ki so zaostali z vpošiljanjem mašnih štipendijev za bogoslovni sklad, se je v minulem letu odzvalo tukajšnjemu naročilu ter vplačalo zaostanke. Ostali zamudniki naj ne odlašajo s poravnavo svojih obveznosti. Vsem pa, ki vestno vršijo svojo dolžnost, naj bo Bog obilni plačnik!

5. Gospodje dušni pastirji, katerim primanjkuje za nedelje in praznike mašnih intencij, naj sporočijo tukajšnjemu uradu, koliko štipendijev potrebujejo za nastopno leto. Take prošnje se bodo tuuradno ohranile v evidenci in po možnosti upoštevale. Ni v redu, ako se pooblastilo sv. stolice glede nedeljskih sv. maš »pro populo« v prid bogoslovnice brez nadaljnega prezre.

6. Gospodje duhovniki in samostanska predstojništva se vabijo, da vpošljejo razpoložljive intencije kn.-šk. ordinariatu, ki jih bo porazdelil dušnim pastirjem v namene bogoslovnega sklada.

Presveto Srce Jezusovo, pod čigar varstvo je postavljena gradnja nove bogoslovnice, naj na priprošnje preblazene Device Marije, sv. Jožefa, sv. Antona Paduanskega, sv. Terezike od Deteta Jezusa in vseh zveličanih varuhov Slomšekove škofije razliva svoj bogati blagoslov na vse, ki pomagajo graditi novo bogoslovno semenišče!

V Mariboru, dne 1. novembra 1940.

Lavantinski kn.-šk. ordinariat.